

عنوان مقاله:

عفو و بی کیفری به مثابه یک مولفه متناقض در سازوکارهای عدالت انتقالی

محل انتشار:

فصلنامه جامعه شناسی سیاسی ایران، دوره 5، شماره 11 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سید نجم الدین قریشی - هیات علمی دانشگاه پیام نور

عباسعلی کدخدایی - استاد تمام دانشکده حقوق و علوم سیاسی تهران

مجتبی بابایی - استادیار گروه حقوق بین الملل، تهران

خلاصه مقاله:

درخواست برای عدالت اغلب با تلاش های رسمی به سمت صلح در تضاد بوده است. هدف عدالت انتقالی بر پایه تضمین عدالت و صلح در یک زمان مشخص است اما در مواردی خودداری از تعقیب جزائی و یا مجازات در قالب عفو عمومی برای تحقق انتقال صلح آمیز ضروری هست. هدف این مقاله بررسی عفو و بی کیفری و ارتباط آن با عدالت انتقالی با استفاده از روش کتابخانه ای و ابزار فیش برداری استفاده می باشد. عفو عمومی یک مولفه متناقض از سازوکارهای عدالت انتقالی است که طی آن، برخی از مجرمان از سوی دولت بخشیده شده و مجازات نمی شوند. عفو حقوق قربانیان برای جبران غرامت را نقض می کند و با اهداف حقوق بین الملل برای مجازات مجرمان جنایت های جدی حقوق بشر ناسازگار است. این طرز تلقی را ایجاد می کند که ارتکاب جرائم سنگین می تواند بدون مجازات باقی بماند. مرتکبین نقض حقوق بشر فکر می کنند که با عفو می توانند از مجازات بگریزند. عفو مجرمان ممکن است ترس، بی ثباتی و ناامنی را در جامعه افزایش دهد لذا در راستای تقابل با بی کیفری فعالان حقوق بشر استفاده از عفو را عنوان ابزار عدالت انتقالی محکوم کرده اند.

کلمات کلیدی:

عدالت انتقالی، عفو، بی کیفری، دیوان کیفری بین المللی، صلح و عدالت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1552365>

